

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א"!

גליון מ"ז – מז חשון – מז שבט – מז אייר – מז אב

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא דבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, כדי שוביאתי התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי נדיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שה – במה בהמה יוצאת בשבת

שבדדיהם שקושרים אותם שלא יסרטו דדיהם בקוצים
ולא פרה בחסום שבפיה שחוסמים פיה שלא תרעה
בשדות אחרים ולא כל בהמה בסנדל שנועלים ברגליה
שלא תנגף אבל יוצאה באגד שעל גבי מכה ובקשקשים
שעל גבי השבר והם לוחות שקושרים להם סביב העצם
הנשבר בהן ובשליא שיצאה מקצתה ותלויה בה ופוקק זוג
שבצוארה ומטייל בה בחצר אבל לא תצא בו לרשות
הרבים אף על פי שהוא פקוק בין אם הוא בצוארה בין אם
הוא בכסותה:

1. אילים יוצאים לבובים והוא עור שקושרים להם תחת
זכרותם שלא יעלו על הנקבות והרחלות יוצאות שחוזות
והוא שקושרין אליהן כלפי מעלה כדי שיעלו עליהן
הזכרים ויוצאות כבונות והוא שקושרים בגד סביבן
לשמור הצמר שיהיה נקי והעזים צרורות והוא שקושרים
ראשי דדיהן ודוקא כשקושרים אותם כדי שיצטמקו
דדיהן ולא יחלבו דאז מהדק שפיר אבל אם קשר כדי
לשמור חלבן שלא יפול לארץ אסור דלא מהדק שפיר
וחיישינן דלמא נפל ואתי לאתויי:

2. חמור יוצא במרדעת (פירוש כמין אוקף קטן שמניחין על
החמור כל היום כולו כדי שיתחמם) והוא שתהא קשורה לו
מערב שבת ושאר כל הבהמות אסורות ולא יצא באוקף
אף על פי שקשור לו מערב שבת:

3. מותר ליתן מרדעת על החמור מפני הצנה ובלבד שלא
יקשרנו בו מפני שכשקושר צריך ליקרב אליו ונמצא
משתמש בבעלי חיים אבל על הסוס כיון דלית ליה צער
צנה אסור ליתן עליו מרדעת כלל ולהסיר מרדעת בשבת
בין מן החמור ובין מן הסוס אסור כיון דלית ליה צער אם
לא יסירנה ואוקף אסור בין ליטול בין להניח בין לחמור
בין לסוס:

4. אוקף שעל גבי החמור שבא מן הדרך ונתיגע וצריך
להסירו לצננו לא יטלנו בידו אלא מתיר החבל מתחתיו
ומוליכו ומביאו בחצר והוא נופל מאליו:

5. אין תולין לחמור טרסקל (פירוש כלי של ערבה קלופה
ומכוסה בעור) בצוארו ליתן מאכל בתוכו שיאכל משם אבל
עגלים וסייחים שצוארן קטן ומצטערים לאכול על גבי
קרקע שרי בחצר אבל אין יוצאים בו:

6. לא יצא הסוס בזנב שועל שתולין בין עיניו שלא תשלוט
בו עין הרע ולא בזהורית שעושים לו לנוי ולא עזים בכיס

יב. לא תצא בחותם בין שהוא בצוארה בין שהוא בכסותה:

יג. אין הגמל יוצא במטולטלת והוא כמין כר קטן שנותרים
תחת זנבו אפילו היא קשורה לו בזנבו אלא אם כן היתה
קשורה בזנבו ובחטוטרותו או בשליתה:

יד. לא תצא שום בהמה לא עקוד ולא רגול פירוש עקוד
שקושר ידה אחת עם רגלה ורגול היינו שקושר אחת
מרגליה כלפי מעלה שלא תלך אלא על ג' רגלים:

טו. לא יקשור גמלים זה אחר זה והוא תופס באפסר הראשון
וכולם נמשכים על ידו אבל אם תופס כמה אפסרי גמלים
בידו מותר ויש מי שאוסר גם בזה ולא התיר אלא להוציא
בהמה אחת לבדה והוא מושכה בחבל:

טז. המוציא בהמה והוא מושכה באפסר צריך ליהזר שלא
יצא ראש החבל מתחת ידו טפה למטה דדמי כמו
שנושאה בידו ולא מתחזיא מאפסר הבהמה וגם לא יניח
הרבה מן החבל בין ידו לבהמה כדי שלא יכביד עד שלא
יגיע בטפח הסמוך לארץ ואם הוא ארוך יכרוך אותו סביב
צוארה:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון מז]